

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 717. Gregorii Pap. II. Annus 4. Leonis Isavr. Imp. Annus
2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Quidam superbia longitudo, & altitudinem immensa, & angelos undique dixit: Nec est enim illa sancta & inextinguibilis caligatio... in qua se perpetuiter sancte gaudere vult anima...

XXII. Etia idem Petrus reuelavit salubriter, impii & peccatores videntur.

Narrant quoque, ad illud consentium inter alias velle cuiusdam hominis animam, qui in Abbatis officio defunctus est... deus dicitur, & deus nostrum fuit iste, & nos omnes suo magister...

XXIII. Minima quoque adiu dicit offerri Deum in religio vocari, qui de omni quoque verbum dicitur reddere rationem prae dicitur.

Interdum narravit se vidisse puellam quandam in hac terrena vita molentem in mola, quae vixit iuxta se idem alterum notantem celum sculptorae variatam & pulchram... & vixit factus quod facta est illam...

DE ANTI-MAREGIS DAMNATA AD INFEROS.

XXIV.

Tunc demum beati Angeli praecipiebant ei, qui hac omnia exerat, corpus sancti raptum spirituali contemplatione vidit & audiuit, ut sine morte ad propria rediret corpus, & vinceret quae illi ostensa...

fuere, credentibus, & intentione divina interpellata manserunt... & inflantibus autem in mari eius demerunt... & ut eundem videri, quia inde in longum per mare habebat...

Propriam corpus dicebat se, cum extra facta in corpore... esse, ut in omnibus illis videretur nihil tamen videri, nisi in... & postea de praesentibus rebus...

IESU CHRISTI ANNO 717. GREGORII PAP. II. LEONIS IMP. I. ANNO 4.

ANNVS agit Redemptoris septingentesimus... cimus septimus, Indictione decima quinta, quae... Leonis Imperatoris primi anni classis prima...

Tunc accensum innumeros exercitus Constantino... & trinitate unitate in obsequium, donec eius animam... Deum clamantibus, plurimum in fame fuisse...

Marginal notes on the right edge of the page, including text from the adjacent page and commentary.

IVT AD
VERSAN
YES INSE
QVITVR
* Apud Sa
rom com
die 4. In
mery.

CAROLVS
MARTEL
VSQVOD
IN SER
GOBER
TVM.
* Ramen
siedus

b. Proa. 20

VII.
* Augusti
S. RIGOBERTVS
EXVLAT.

VIII.
EPIST.
GREGOR.
INC AVSA
RHEMEN
SIS EC
CLESTIA.

describens in Appendice ad Gregorium Ieronensem, qui id eorum an duodecimo Kalendis Aprilis. Tum & acclerunt qua narratur in actis sanctissimi viri Rigoberti Rhenorum Archiepiscopi verbis istis: *Accidit tum, vt Carolus liberatus vrbem prateriens, totam vt aiunt circumiret, donec ad eam peruenit portam, in qua S. Rigobertus congruus extrahit aditum degebat. Quem sane huiusmodi compellant vocibus Domine Rigoberte inbe portam civitatis aperiri, vt liceat mihi de preeratam ad sanctam Mariam: Sed cum sanctum nullum daret responsum, quippe orationi intentus, ni perpetuo vacabat: fertur terrore illum vsu vocibus, ita vt tandem vir Dei eius valido clamore compulsum se ei responderit: Porta hac tibi non aperietur, donec certis confiet, viri vestron cessura sit victoria. Tu enim & Raginfridus inter vos de dignitate contenditis, nec adhuc fore licet, quem sit res exitum habitura. Quod si Dominus te voluerit victorem eminare, revertenti tibi libere portam referabo: si elegeris, me exhibebo. His auditis Carolus furibundus in amaro affectu ait: si victor redierit, non impone id latuum Episcopum: At vir Dei non valde eius Rcum pertimescenti (insulsi enim quasi leo confidens absque terrore est) portam ei noluit patefacere. Facile enim, vt vir prudens animadvertit, non orandi studio illum velle ingredi (quod fuculabat) sed vultu potius animo, quem admodum alio verbe deuslarat. Tum etiam verberatur si bene intro admisset, Raginfridum, si ad eum victoria inclinasset, ipsum infidelitatem inculcatum. Et inferius.*

Carolus duodecimo Kalendas Aprilis, qui tunc Dominicus erat dies, sanimo mane confixis cum Chilperico Rege & Raginfrido, quem Chilpericus Materem domui vel Magistram equitū creauerat, & pro voto victoria potius, mox vt reus sui esset, & sede sua extulsi hant Potestatem Rigobertum, & quidem inuisibilem, vt erat illi ante comminatum. Neg id tamen adeo mirum, cum etiam alij similiter fecerat: porro in depulsorum locum suarum partium fuit eos intrusit. hac auctor, qui de superius ait, hunc eundem sanctum Episcopum Rigobertum olim rogatum à patre ipsius Pipino eundem Carolum baptizasse, sed animum ferocia imbutum nullum penitus horum rationem habuisse. Sensit enim ipsum sibi infestum sanctus Pötistes Rigobertus ad supremum vsque vite suadidem. Ista plani pallus propter iustitiam, dum (quod decebat) Regi potius ipse faueret, quam eius inimicis, qui hac ex parte tyrannij iudicabantur. Quamobrem quæ in sanctum Rigobertum gesta sunt ab ipso, per Gregorium Romanum Pontificem irrita penitus reddita sunt, vt eius epistola ad Turpinum scripta declarat his verbis:

Tua fraternitas nobis retulit, quia faciente dissona, Archiepiscopus Rhenensis, Rigobertus nomine à sede contra canones deiectionis & expulsi sunt sine vilo crimine, & sine vilo Episcoporum iudicio, & sine vilo Apostolica sedis consensu & interogatione, sed solomonio, quod non antea consensit in partem illam, qui postea partem de illo regno in sua potestate accepit, in qua parte est Rhenensis civitas: & donatus, atq; magis vsurpatus contra Deum & eius auctoritatem fuerit ille Episcopus simul cum alio Episcopo tu & alij Ecclesie, ex secularibus potestatibus Miloni eundam sola confiteri clerico nihil sapienti de ordine Ecclesiastico: & quid alij Episcopus de ipsa Rhenensi diacessi diuerso modo fuerunt dimissi, & alij magna ex parte in Episcopo cõsistentes, ad alios Episcopos & metropolitanos Episcopi & clerici ordinationes aliquando accipientes erant, & refugia indebita habebant, & à sui iudicati & distringi non sistingebant; quod clerici & sacerdotes, & monachi pro voluntate & licentia vivebant. hucusque epistolæ pars, reliqua desunt. Sed & corrigendus epistolæ titulus, in quo ponitur Hadrianus, cum longè ab sint hac temporibus ab Hadriani Pontificatu, licet conitet Turpinum ipsum Rhenensem Episcopum, cum eam Ecclesiam annis quadraginta septem administrasset, ad tempora Hadriani Pontificis peruenisse, à quo & precibus Caroli Magni acceptisse Pallium reperitur. Ceterum quod pertinet ad sancti Rigoberti successorem non solum ex recitata epistola, sed & à eius vite eiusdem in his quæ sequuntur, liquet à Carolo illi subrogatum fuisse Milonem: quod & Frodoartum restatur in vitis Rhenensium Episcoporum, vt de his nulli dubitatio esse possit. Quamobrem quod hic Turpinus, ad quem Gregorius d'icam scribit epistolam, Episcopus hoc tempore fuerit (fratrem enim ipsum appellat Ponti-

(sex) dicendum est alterius alicuius Ecclesie Episcopi tunc fuisse, ex eaque potius Milonem in eadem mentem esse translatum. Porro quod ad Carolum d'icatur, est quare la scriptorum omnium huius fecit, quod Episcopus laicus hominibus sua parte iustitiam debet perfruendos.

Hoc eodem anno Kalendis Martij mortuus est ille Saxonum & Friforum appellatus Apollolus, & Verdentis Episcopus sanctus Syviberti, cuius legendi tomo preclaras res gestas sepe continet curate. Infundus est cum esset ætatis annorum sexaginta novem. Qui fidelissimè eius vitam concrispit cunctis temporibus & muneri Apostolici Marcellinus, eius obitus ita narrat: Anno à natiuitate Domini septingentesimo decimo sanctus Svviberti omnium vrbium clarissimus & vniuersum animi medulla videndi Deum desiderato huius, cum ipso principia Apostolorum sancti Petri ad Cathedram in summo seruo diuina celebrasset, mox languere non inualente, letificabat. Et post nonnulla ab ipso probe potestatem in te demig, die obitus, sine d'omitiis suis, quam vt dicitur in ministerio, conuocans fratrum suorumque aliorum filiorum suam, celebrari sibi fecit Missarum solennem: deinde pro corpore Domini se mouens, & sancta Crucis vultu se ostendit circumstans ante se confisians, in mortis quiete dormiens, tradit scietur de mundo, & ab Anglica chora anna cum sanctissimo seruo Sanctorum & felicitate perpetua in perpetuum ab eadem suscepta est. statim, factis cum vt regitur à laice Miloni cella verò eius vt apud eam relictum, omnino, & & p' d'icatur, & gratia suavitatis repletus, & pergit sultus dicere extralobitum contingerit fieri sibi miracula diuersi generis, quæ tu ipse maiori otio cõsulas. Videns enim cum, in gratiam ite Apollolatus earum gentium fuit consecrate, tantum cum viueret, sed & post obitum Apollolatus miraculæ miraculis, quod predicata ab eo sider multipliciter consignata relictibus posteris traderet.

IESV CHRISTI
Annus 757.

GREGORII PAP. II. LEONIS ISAVR. IMP. 2.
Annus 5. Annus.

SEPTINGENTESIMVS decimus octidies Imperator Sodus primæ Indictionis, quo Saraceni qui infra Constantinopolim obfediissent, reuerterit, qui religiose, ad propria naufragio (vt & superius dictum est) perierit, de quibus ista Theopanes: Saraceni ergo moti de rebus illis, Kalendis Augusti cum multa consensione reuersi sunt, & regeret classem eorum, & conpositus à Deo per intercessionem Dionetri inueniens in illis, hos dispersit, & alios quosdam in partem Proconnesum & reliqua insulas, alios vero exortus in partem de emerit in apertis vsibus quos, cum vt dicitur, & quæ exiit in glo peruenit in eos terris illis interitus Deo gratia, quæ ignea descendens super eos, aquam mare elidit, & sic liquefacti naves simul cum hominibus melius non naufragum, decem salu ex eis salua, & ipsi proclatit deo salua ad ammiciandum mox & ad aditus in partem de, qui in ipsa salua sunt, quos etiam miserat interitus & partem, & quæ vt dicitur comprehendere: alia verò quæ salua in partem de sunt, Des annuatiatur & partem, hæc Theopanes, quæ quoque Cedrenus.

Tantam gratiam consecuti chies fiamerunt partem celebrare annis singulis solennes gratiarum actiones, hæc in Menologio Basilij Imper. die xv. Augusti hæc sunt: Commemoratio aduentus Saraceni, & per intercessionem eiusdem imperatorum Sub Leonis Isauri principatus imperatorum venit multitudo, & Constantinopolim obfediissent, & Constantino imperatore necessitate victo, & quæ vt dicitur, fœdera facere volente; ipsi dicitur, si vultis cum imperatoribus conficiantur: perinde at quæ captus, sed imperator sistent Deum obfidiit eorum caelis. Videns igitur imperator, quod nihil ogeret: petiit, vt saltem vrbem agerentur ea cerneret, pollicetur post hæc inde d'icere quæ cum imperatoribus